

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1520 - Ο Φερδινάνδος Μαγγελάνος ανακαλύπτει έναν πορθμό, γνωστός σήμερα ως Πορθμός του Μαγγελάνου.

1879 - Ο Τόμας Έντισον εφευρίσκει στο εργαστήριό του μία λειτουργική πλεκτρική λάμπα, την οποία δοκίμασε την επόμενη μέρα και διήρκεσε 13,5 ώρες. Αυτή είναι η εφεύρεση του πρώτου εμπορικά πρακτικού λαμπτήρα πυρακτώσεως.

1912 - Ο ελληνικός στρατός απελευθερώνει την Πρέβεζα.

1944 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Η πρώτη επίθεση καμικάζε. Ένα ιαπωνικό πολεμικό αεροπλάνο που μετέφερε βόμβα 200 κιλών επιτίθεται στο HMAS Australia στα ανοικτά του νησιού Λέιτε.

1965 - Υπερσύγχρονους αμυντικούς πυραύλους, τύπου Χοκ, αποκτά η Ελλάδα. Η σχετική δαπάνη ανέρχεται στο ιλιγγιώδες ποσό του ενός δισεκατομμύριου δραχμών.

1972 - Αεροσκάφος NAMC YS-11 της Ολυμπιακής Αεροπορίας συντρίβεται στις ακτές της Βούλας. 37 από τους επιβαίνοντες πνίγονται, ενώ 19 καταφέρουν να σωθούν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1833 - Άλφρεντ Νομπέλ, Σουηδός χημικός και μηχανικός

1907 - Νίκος Εγγονόπουλος, Έλληνας ζωγράφος και ποιητής

1917 - Ντίζι Γκιλέσπι, Αμερικανός τρομπετίστας, διευθυντής ορχήστρας και συνθέτης

1949 - Μπενιαμίν Νετανιάχου, Ισραηλινός πολιτικός

1951 - Λένα Πλάτωνος, συνθέτρια

1968 - Αλέξης Αλεξανδρής, Έλληνας ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1805 - Οράτιος Νέλσον, αντιναύαρχος

1969 - Τζακ Κέρουακ, συγγραφέας

1980 - Χανς Άσπεργκερ, παιδίστρος

1984 - Φρανσουά Τρυφώ, σκηνοθέτης

1996 - Γεώργιος Ζωτάκης, στρατιωτικός

Απελευθερώνονται η Πρέβεζα και τα Ψαρά

Παράλληλα με την Στρατιά της Θεσσαλίας που είχε ήδη πρωθυθεί νικηφόρα στη Μακεδονία και η Στρατιά της Ηπείρου διεξήγαγε τον ίδιο σκληρό αγώνα κατά των Τούρκων στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο του 1912.

Η Νικόπολη ας θυμίσουμε ότι κτίστηκε από τον ρωμαίο αυτοκράτορα Αύγουστο, σε ανάμνηση της ναυμαχίας του Ακτίου που έγινε στις 2/9 του 31 π.Χ. μεταξύ του Γαίου Οκταβιανού (μετέπειτα Καίσαρα Αυγούστου) και του Μάρκου Αυτωνίου και τη Κλεοπάτρα, που μετά τη δολοφονία του Καίσαρα διεκδικούσαν το θρόνο της απέραντης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Το κύριο σώμα αμύνης οι Τούρκοι το είχαν τοποθετήσει έξω από τη Νικόπολη και σε ένα πλάτος 700 μέτρων, όπου διασχίζεται από αρχαίες τάφρους που τα χρησιμοποίησαν σαν χαρακώματα. Για να προκαλέσουν σύγχυση στους Έλληνες που έκαναν επίθεσης, μπροστά από τα χαρακώματα τοποθέτησαν πέντε μοντέρνα πεδινά πυροβόλα. Η φρουρά της Πρέβεζας είχε μια δύναμη 600 ανδρών, ενιοχυμένη από Τουρκαλβανούς τσάμπδες, και από Οθωμανούς της Πρέβεζας που είχαν το δικαίωμα να έχουν όπλα, αυτοί οπλίστηκαν από την αποθήκη πολεμικού υλικού των Τούρκων στην Πρέβεζα. Τελικά η συνολική δύναμη των Τούρκων στην Πρέβεζα ήταν περίπου 1000 άνδρες. Στον κόλπο της Πρέβεζας ήταν και το αντιτορπιλικό «Αιτάλεια» με δύο ατμακάτους σε ασφαλές σημείο αγκυροβολημένα.

Ο επιτιθέμενος ελληνικός στρατός αφού εξασφάλισε τα νώτα του μέχρι και την τοποθεσία Πέντε Πηγάδια στο Βουνό Επροβούνι. Επικεφαλής της δύνα-

μης ήταν ο ταγματάρχης του μπχανικού Σπηλιάδης, με επιτελείς τον ίλαρχο Γαβριελάκη και τον ανθυπίλαρχο Μεκά. Το μεσημέρι της 19ης Οκτωβρίου αποφασίστηκε να γίνει η επίθεση κατά των τουρκικών γραμμών της Νικόπολης. Η δύναμη έφθασε το απόγευμα της ίδια πρέμα στο ύψωμα του Αγίου Κωνσταντίνου απέναντι από την τουρκική γραμμή άμυνας των Τούρκων. Το ξημέρωμα της 20/10/1912 οι άνδρες παρατάχθηκαν για επίθεση. Στο δεξιό άκρο παρατάχθηκαν οι Κρήτες αντάρτες του Μάνου, στο αριστερό άκρο τη Ηπειρωτικά τμήματα και τη κεντρική γραμμή ο τακτικός στρατός με ένα τάγμα του 15ου Συντάγματος. Πίσω από τους πεζούς υπήρχαν δύο πυροβολαρχίες με διοικητές τους Χαβίν και Μπούφη. Σε επικουρία υπήρχαν στο Ιόνιο πέλαγος και μοίρα έλαφρών σκαφών του στόλου, που απέκλειαν τα λιμάνια σ' όλη την Ηπειρωτική ακτή.

Στις 7.00 πμ. δόθηκε η διαταγή και τα άκρα άρχισαν την επίθεση πυροβολώντας όρθιοι και μετακινούμενοι προς την τουρκική γραμμή. Σε λίγο όλη η

ελληνική παράταξη είχε πλησιάσει τις τουρκικές θέσεις. Οι Τούρκοι μάχονται αλλά δεν κατορθώνουν να σταματήσουν τους επιτιθέμενους. Οι κάτοικοι της Πρέβεζας και ιδιαίτερα οι μουσουλμάνοι από τη πρωί της πρέμα της Νικόπολης άκουγαν τους κρότους των πυροβόλων και των όπλων.

Μετά τη μάχη συνάπτεται συμφωνία, σύμφωνα με την οποία οι Τούρκοι παραδίδουν την πόλη de jure στον ελληνικό στρατό.

Το μεσημέρι της 21ης Οκτωβρίου, ο Έλληνας Συνταγματάρχης του Ιππικού Παναγιώτη Σπηλιάδης εισέρχεται έφιππος στην πόλη, με τους Τούρκους να είναι παρατεταγμένοι στην παραλία με τα όπλα στο έδαφος.

Ο λαός υποδέχεται τον ελληνικό στρατό με ζητωκραυγές και επευφημίες και στο φρούριο της πόλης υψώνεται η ελληνική σημαία.

Παράλληλα, την ίδια πρέμα το ελληνικό αντιτορπιλικό Ιέραξ, με επικεφαλής τον αντιπλοίαρχο Αντώνη Βρατσανό απελευθερώνει το νησί των Ψαρών.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Θεσμικός κατήφορος

Είναι πέραν κάθε δημοκρατικής λογικάς αυτά που συμβαίνουν στο χώρο της Δικαιοσύνης. Πολίτες και δικαστές είναι μάρτυρες μιας συσπιματικής προσπάθειας υπονόμευσης του κύρους της, με πρακτικές, όπως οι εκβιασμοί που παραπέμπουν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα. Δεν είναι τυχαίο ότι οι ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων και διοικητικών δικαστών - και όχι κάποια κόμματα ή βουλευτές - μιλούν ευθέως για «μεθόδους που μετέρχονται φαιστικά καθεστώτα». Είναι καρακτηριστικό ότι δεν έχουμε να κάνουμε μόνο μια κάποια περιθωριακά δημοσι-

εύματα, που προβολή τους από την ημερειανή εφημερίδα της κυβερνήσεως, αλλά και την υιοθέτηση τους από τον υπουργό της Δικαιοσύνης. Πού έπεισε να διατάξει έρευνα για υποκλαπείσες συνομιλίες που άπονται της προσωπικής ζωής ενός ανώτατου δικαστή. Όλως τυχαίως βέβαια όλα αυτά συμβαίνουν την ώρα που είναι σε εξέλιξη στο Συμβούλιο της Επικρατείας η εκδίκωση των προσφυγών για το θέμα των τηλεοπτικών αδειών.

Ένα θέμα που έχει προκαλέσει μειζούντες αντιπαραθέσεις λόγω της παράκαμψης του ΕΣΡ, που κυβέρνηση το έχει θεωρήσει ως το ..μέγιστο

ντησόπη της τόσο στον ποινικό όρο όσο και στη συνείδηση των πολιτών». Απέναντι σε αυτό το θεσμικό κατήφορο, που προσπάθεια μετατρέπει τη δικαστική εξουσίας σε πειθάνιο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπάρχει κανένα όριο ανοχής. Είναι μείζον θέμα υπεράσπισης της δημοκρατίας να διαφυλάξουμε τη διάκριση των εξουσιών. Και είναι χρέος του νομικού κόσμου, των πολιτικών και της κοινωνίας των πολιτών να αντιληφθούν που οδηγούν αυτές οι μεθοδεύσεις και να υπερασπίσουν το δημοκρατικό κεκτημένο της μεταπολίτευσης.

